

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7983/2025
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, коју заступа Градско правобранилаштво града Београда из Београда, против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Тијана Комазец, адвокат из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Оливер Лукаја, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1335/23 од 14.11.2024. године, у седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1335/23 од 14.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2906/18 од 05.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да исплате тужиле укупно 7.450.751,79 динара и то: тужени АА и тужени ББ по 983.518,86 динара са законском затезном каматом од 01.11.2014. године до исплате и тужена ВВ и тужени ГГ по 2.741.855,55 динара са законском затезном каматом од 01.11.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженима АА и ББ на име трошкова парничног поступка исплати 468.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженима ВВ и ГГ на име трошкова парничног поступка исплати 580.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1335/23 од 14.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезана тужилца да туженима АА и ББ на име накнаде трошкова поступка исплати 248.625,00 динара и у трећем ставу изреке тако што је обавезао тужилцу да туженима ВВ и ГГ на име накнаде трошкова поступка исплати 436.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 19.12.2014. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког од тужених појединачно, с обзиром да тужени нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП. Тако у односу на тужене АА и ББ вредност побијаног дела је по 983.518,86 динара, док у односу на тужене ВВ и ГГ по 2.741.855,55 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког од тужених не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изложених разлога Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**